

Rezoliucinė dalis

- 1976 m. kovo 15 d. Tarybos direktyvos 76/308/EEB dėl savitarpio paramos patenkinant pretenzijas, susijusias su tam tikromis rinkliavomis, muitais ir mokesčiais bei kitomis priemonėmis su pakeitimais, padarytais 2001 m. birželio 15 d. Tarybos direktyva 2001/44/EB, 12 straipsnio 3 dalis turi būti aiškinama taip: valstybės narės, kurioje yra institucija, į kurią kreipiamasi, teismai iš principo neturi teisės nagrinėti, ar pretenzijos vykdymą leidžiantis dokumentas yra vykdytinas. Tačiau jei tos valstybės narės teismui pateikiamas ieškinys dėl vykdymo priemonės, kaip antai vykdomojo dokumento įteikimas, teisėtumo ir tinkamumo, teismas turi teisę tikrinti, ar šios priemonės buvo tinkamai vykdomos pagal tos valstybės narės įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas.
- Pagal Direktyvą 76/308, iš dalies pakeistą Direktyva 2001/44, teikiant savitarpio paramą pretenzijos vykdymą leidžiančio dokumento adresatas, kad galėtų ginti savo teises, jį turi gauti parašytą oficialiąja valstybės narės, kurioje yra institucija, į kurią kreipiamasi, kalba. Siekiant užtikrinti, kad būtų paisoma šios teisės, nacionalinis teismas turi taikyti savo nacionalinę teisę, stengdamasis užtikrinti visišką Bendrijos teisės veiksmingumą.

(¹) OL C 209, 2008 8 15.

2010 m. sausio 28 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas byloje (Hof van Cassatie van België (Belgija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Belgische Staat prieš Direct Parcel Distribution Belgium NV

(Byla C-264/08) (¹)

(Bendrijos muitinės kodeksas — Skola muitinei — Muito suma — 217 ir 221 straipsniai — Bendrijų nuosavi ištekliai — Reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1150/2000 — 6 straipsnis — Reikalavimas įtraukti muitų sumą į apskaitą prieš pranešant apie ją skolininkui — „Teisiškai privalomos sumokėti“ sumos sąvoka)

(2010/C 63/10)

Proceso kalba: olandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Hof van Cassatie van België

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Belgische Staat

Atsakovė: Direct Parcel Distribution Belgium NV

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Hof van Cassatie van België — 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (1992 m. redakcija) (OL L 302, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t., p. 307), 217 straipsnio 1 dalies bei 221 straipsnio 1 dalies ir 2000 m. gegužės 22 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1150/2000, įgyvendinančio Sprendimą 94/728/EB, Euratomas, dėl Bendrijų nuosavų išteklių sistemos (OL L 130, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 169), 6 straipsnio išaiškinimas — Paskesnis importo arba eksporto muitų išieškojimas — Reikalavimas arba nereikalavimas muitų sumą įtraukti į apskaitą prieš pranešant skolininkui — „Įregistravimo apskaitos registruose arba bet kuriose kitose jiems lygiavertėse duomenų laikmenose“ sąvoka — Reikalavimas grąžinti neteisėtai sumokėtą sumą

Rezoliucinė dalis

- 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, 221 straipsnio 1 dalis aiškintina taip, kad joje nurodytų išieškotinių muitų „įtraukimas į apskaitą“ yra šios sumos „įtraukimas į apskaitą“ šio reglamento 217 straipsnio 1 dalies prasme.
- „Įtraukimą į apskaitą“ Reglamento Nr. 2913/92 217 straipsnio 1 dalies prasme reikia skirti nuo nustatytų muitų įrašymo į nuosavų išteklių sąskaitą 2000 m. gegužės 22 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1150/2000, įgyvendinančio Sprendimą 94/728/EB, Euratomas dėl Bendrijų nuosavų išteklių sistemos, 6 straipsnio prasme. Nors Reglamento Nr. 2913/92 217 straipsniu nenustatoma nei praktinių „įtraukimo į apskaitą“ šios nuostatos prasme taisyklių, nei minimalių techninių ar formos reikalavimų, šis įtraukimas į apskaitą turi būti atliekamas taip, kad užtikrintų, jog kompetentingos muitinės tarnybos į apskaitos registrus arba bet kurią kitą jiems lygiavertę duomenų laikmeną įrašytų tikslią importo ar eksporto muitų, sudarančių skolą muitinei, sumą, taip užtikrindamos, kad, be kita ko, ir mokesčių mokėtojas galėtų nustatyti atitinkamas sumas bei įtraukti jas į savo apskaitą.
- Reglamento Nr. 2913/92 221 straipsnio 1 dalis turi būti aiškintama taip, kad atitinkama tvarka muitinės tarnybų pateiktas pranešimas skolininkui apie mokėtiną importo arba eksporto muitų sumą yra galiojantis tik jei prieš tai minėtos tarnybos šių muitų sumą įtraukė į apskaitą. Valstybės narės neprivalo priimti specialių proceso normų, nustatančių tvarką, kaip mokesčių mokėtojui turi būti pranešama apie importo arba eksporto muitų sumą, jeigu minėtam pranešimui gali būti taikomos bendrosios nacionalinės proceso teisės normos, kuriomis mokesčių mokėtojui garantuojama adekvati informacija ir sudaromos sąlygos ginti savo teises žinant bylos faktus.

4. Bendrijos teisė nedraudžia nacionaliniam teismui preziumuoti muitinės teiginio, kad importo ar eksporto muitų suma buvo įtraukta į apskaitą Reglamento Nr. 2913/92 217 straipsnio prasme prieš pranešant apie ją skolininkui, teisingumo, jei laikomasi veiksmingumo ir ekvivalentiškumo principų.
5. Reglamento Nr. 2913/92 221 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad prieš siųsdamos pranešimą apie išieškotiną maito sumą atitinkamos valstybės narės muitinės tarnybos privalėjo įtraukti šią sumą į apskaitą, o neįtraukusios į apskaitą pagal Reglamento Nr. 2913/92 217 straipsnio 1 dalį negali jos išieškoti; vis dėlto šios tarnybos išlaiko galimybę iš naujo pranešti apie tą pačią sumą laikydamosi Reglamento Nr. 2913/92 221 straipsnio 1 dalyje nustatytų sąlygų ir senaties taisyklių, galiojusių skolos muitinei atsiradimo dieną.
6. Nors importo ar eksporto muitų suma išlieka „teisiškai privaloma sumokėti“ Reglamento Nr. 2913/92 236 straipsnio 1 dalies pirmosios pastraipos prasme net jei apie šią sumą nebuvo pranešta mokesčių mokėtojui pagal šio reglamento 221 straipsnio 1 dalį, vis dėlto, jei tokio pranešimo nebegalima pateikti dėl to, kad pasibaigė šio reglamento 221 straipsnio 3 dalyje įtvirtintas terminas, šis mokesčių mokėtojas iš principo privalo turėti galimybę susigrąžinti šią sumą iš ją surinkusios valstybės narės.

(¹) OL C 247, 2008 9 27.

2010 m. sausio 21 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (Tribunal de première instance de Mons (Belgija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Sociétés de Gestion Industrielle (SGI) prieš État belge

(Byla C-311/08) (¹)

(Išsisteigimo laisvė — Laisvas kapitalo judėjimas — Tiesioginiai mokesčiai — Teisės aktai pajamų mokesčio srityje — Bendrovių apmokestinamųjų pajamų nustatymas — Tarpusavio priklausomybės ryšiais susijusios bendrovės — Išimtinė arba neatlygintina lengvata, kurią suteikė bendrovė rezidentė kitoje valstybėje narėje įsteigta bendrovei — Nagrinėjamos lengvatos sumos pridėjimas prie ją suteikusios bendrovės rezidentės pelno — Subalansuotas apmokestinimo kompetencijos pasidalijimas tarp valstybių narių — Kova su mokesčių vengimu — Piktnaudžiavimo prevencija — Proporcingumas)

(2010/C 63/11)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal de première instance de Mons

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Sociétés de Gestion Industrielle (SGI)

Atsakovė: État belge

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Tribunal de première instance de Mons (Belgija) — EB 12, 43, 48 ir 56 straipsnių aiškinimas — Nacionalinių teisės aktų, numatančių bendrovės rezidentės apmokestinimą už išimtinę arba neatlygintą lengvatą, kurią ji suteikė su ja tarpusavio priklausomybės ryšiais susijusiai bendrovei ne rezidentei, tačiau nenumatančių tokio apmokestinimo, kai tokia pati lengvata suteikiama bendrovei rezidentei, leistinumumas

Rezoliucinė dalis

EB 43 straipsnis, skaitomas kartu su EB 48 straipsniu, turi būti aiškinamas kaip iš principo nedraudžiantis valstybės narės teisės aktų nuostatų, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal kurias bendrovė rezidentė apmokestinama už išimtinę arba neatlygintą lengvatą, jeigu ši ją suteikė kitoje valstybėje narėje įsteigta bendrovei, su kuria pirmoji yra tiesiogiai ar netiesiogiai susijusi tarpusavio priklausomybės ryšiais, nors už tokią lengvatą bendrovė rezidentė negali būti apmokestinama, jeigu ši lengvata buvo suteikta kitai bendrovei rezidentei, su kuria pirmoji yra susijusi tokiais ryšiais. Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar pagrindinėje byloje nagrinėjamos nuostatos neviršija to, kas būtina visiems jose nurodytiems tikslams pasiekti.

(¹) OL C 260, 2008 10 11.

2010 m. sausio 28 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje Europos Komisija prieš Prancūzijos Respubliką

(Byla C-333/08) (¹)

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Laisvas prekių judėjimas — EB 28 ir 30 straipsniai — Kiekybinis importo apribojimas — Lygiavertio poveikio priemonė — Išankstinio leidimo sistema — Pagalbinės perdirbimo medžiagos ir maisto produktai, kurių paruošimui buvo naudojamos kitų valstybių narių kilmės pagalbinės perdirbimo medžiagos, kurios šiose valstybėse narėse teisėtai gaminamos ir (arba) jomis teisėtai prekiaujama — Procedūra, leidžianti ūkio subjektams prašyti, kad tokios medžiagos būtų įrašytos į „leidžiamų medžiagų sąrašą“ — Abipusio pripažinimo sąlyga — Nacionalinės teisės aktai, sukuriantys ūkio subjektams teisinį nesaugumą)

(2010/C 63/12)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama B. Stromsky